

ABONAMENTS

BARCELONA, 1938...
Catalunya i veïns de la República...
Amèrica, Rússia i Portugal, trimestral...
Països concrets postal, id...
Altres països, id...

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I ANUNCIS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ:
MARIA FOIX, 37 i 39 - TELEFON 19008

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ:
RAMBLA CATALUNYA, 64 - TELEF. 79180

"NO ELS PERDONEU, PARE
MEU, PERQUE SABEN EL
QUE ES FAN"

CRONICA

L'actitud dels Estats Units

NORD-AMERICA ha decidit d'adoptar una actitud de dignitat i fermesa davant les gosadies i les pretensions dels Estats totalitaris. Els darrers testimonis d'aquesta actitud ens els proporcionen la Conferència de Lima, l'haver estat rebutjada la nota de protesta presentada pel Govern alemany a Washington, amb motiu de les declaracions del ministre de l'Interior nord-americà Mr. Ickes, i la nota de resposta tramesa al Japó en la qual els Estats Units afirmen la doctrina del Dret enfront dels estats de fet creats pels països totalitaris, i la impossibilitat de reconèixer cap d'aquests estats de fet sense que intervingui un acord internacional.

Tot i ésser molt important a Nord-América el corrent d'opinió que ha propendit a no immiscir-se en els afers que afecten als altres Continents, els Estats Units es troben avui amb amenaces directes dels dictadors, amb actes com el pogrom jueu i la guerra d'Espanya que repugnen a la sensibilitat i als sentiments humanitaris d'aquell país, i, finalment, amb la perspectiva que la política de claudicacions de les principals democràcies d'Europa creï una situació que converteixi aquelles amenaces en seriosos perills. És indubtable que el darrer procés d'espionatge alemany que ha tingut lloc als Estats Units i la revolta nazi del Brasil hagin fet pensar als nord-americans que havia arribat l'hora d'eixir de l'aïllament i que la indiferència i el silenci, interpretats sempre pels dictadors com l'aquiescència a llurs plans i procediments, s'anaven convertint en factors que treballaven contra la pròpia seguretat del país. Per altra banda el creixent social i polític de Mr. Roosevelt no hauria pas compaginat amb una actitud indiferent davant dels constants atropellaments comesos pels Governadors de dictadura en l'ordre internacional.

El cap del Govern, Dr. Negrín, feia al·lusió, en el seu admirable discurs de dissabte, a la noble actitud dels Estats Units; les seves paraules "esperem que en aquesta ocasió la llum pugui venir d'Occident" traduïen el pensament de milions d'europeus que, o bé són víctimes del totalitarisme, o no estan conformes amb l'actitud passiva, o poc activa si es vol, dels representants de les democràcies del vell Continent. No hi ha dubte que la democràcia americana ha fet ja la seva tria en els termes del dilema que plantejava el doctor Negrín. No hi ha dubte que el cap del Govern de la República, en la seva exposició dels mètodes que perseguim en la nostra lluita, obtenia l'adhesió del poble nord-americà i que les seves paraules precises, concretes i clares, expressaven el comú sentir dels veritables demòcrates de tot el món davant la guerra que sostenim.

L'actitud de Nord-América no és certament per a plaure als dictadors. Actualment la premsa alemanya ha desencadenat una campanya contra aquell país; però tots veurem com Washington es mantindrà en la seva actitud i com finalment serà el Reich alemany qui cercarà de no desplaure massa al poble americà. Les paraules de Mussolini referents a Nord-América reflecteixen millor que la campanya actual de la premsa nazi la preocupació del totalitarisme enfront l'actitud dels Estats Units. "Dels Estats Units — deia el duce en un dels nombrosos discursos que va pronunciar l'any passat — ens arriben veus que ens fan escoltar..."

Es possible que abans de gaire els facin sentir, perquè el que avui és solament una sanció moral es pot convertir aviat en qualsevol que materialment tingui una major importància que aquesta sanció moral de la qual els dictadors estan sempre disposats a burlar-se. Als Estats Units no es importa pas rompre tot tracte amb els països de règim feixista, i si ho hi pas dubte que amb aquesta actitud col·laboraran més a l'obra de la pau que no pas aquells altres po-

La guerra a Catalunya

Continua la batalla amb enorme violència. En les zones de Cubells i Baldomà els atacs italians són continguts i rebutjats cada vegada

A l'Alt Segre els invasors acusen ja el gran desgast

COMUNICATS OFICIALS

DE DIUMENGE

FRONT DE L'EST. — A les últimes hores de la tarda d'ahir foren rebutjats rotundament quatre assalts consecutius de les forces al servei de la invasió contra les nostres posicions del vèrtex Llussàs, a la zona de Vilanova de Meià. L'enemic aconseguí ocupar una posició, la qual fou brillantment recuperada. Es recollí material.

En la jornada d'avui l'activitat als sectors de l'Alt Segre s'ha reduït a trets i canonigs, sense conseqüències. Les forces al servei de la invasió han donat mostres del gran crebentament sofert.

La lluita continua amb extraordinària duresa a la zona de Cogull, on les divisions italianes són rebutjades pels soldats espanyols.

Més al sud, amb l'ajut constant d'aviació, tancs i artilleria, l'enemic aconseguí progressar fins a Cabassers, malgrat la tenaç resistència de les nostres tropes, que delmen els seus reptes.

L'aviació espanyola ha atacat molt eficaçment grans concentracions de forces i de material a la zona del front, provocant incendis i explosions. En combat aeri fou abatut un "Messerschmidt".

ALS ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIÓ

Proseguint llurs agressions contra la població civil, els avions italio-germànics agrediren ahir el poble de Martos (Jaén), i durant la jornada d'avui, Corbera, Cartagena i Barcelona, els voltants de l'Hospital General de Catalunya, sense aconseguir, sortosament, llurs propòsits, però ocasionant víctimes.

DAHIR

FRONT DE L'EST. — Durant tota la jornada s'ha lluitat amb enorme violència als fronts de Catalunya, on l'enemic ha prosseguit la seva ofensiva fortament protegida per l'aviació, els tancs i l'artilleria estrangers.

Els atacs a les zones de Cubells i Baldomà han estat energicament continguts i rebutjats una altra vegada pels soldats espanyols, que causen a l'enemic enorme nombre de baixes.

Als sectors de Pobla de Granadella, Albàgès i Bisbal de Falset continua la lluita amb duresa a l'hora de redactar aquest comunicat. Les forces invasores han aconseguit, a costa de gran nombre de baixes, millorar llur línia ocupant algunes altures.

La nostra aviació ha bombardejat i ametrallat molt eficaçment línies i concentracions.

A més dels que es consignaven en el comunicat, abans d'ahir fou abatut per foc antiaeri un bimotor "Heinkel III", el qual va caure encès i s'estavellà en terreny còmic.

ALS ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIÓ

A les 8.15 hores d'ahir, set "Junkers" bombardejaren l'Església de Francolí; destruïren 35 edificis i ocasionaren 7 morts i 22 ferits.

Durant la matinalada passada l'aviació estrangera agredí alguns pobles de la costa sud de Catalunya.

LA COMISSIÓ BRITÀNICA D'ENQUESTA PROVA LES DARRERES AGRESSIONS DELIBERADES CONTRA LA POBLACIÓ CIVIL DE BARCELONA

Atenent el requeriment urgent del Govern perquè el criminal bombardeig de la part més centrada de la ciutat per l'aviació invasora en la nit del dissabte fos investigat, la Comissió Britànica d'Enquesta Aèria, amb residència a Tolosa, arribà a primera hora de la tarda de diumenge a Barcelona. Fou rebuda a l'aeròdrom pels oficials de l'aviació espanyola, designats a tal efecte.

Després de visitar els llocs afectats i de realitzar la investigació corresponent, la Comissió es traslladà al Ministeri d'Estat per a la de complimentar el senyor Alvarez del Vayo.

El balanç tràgic de la nit de fi d'any

61 MORTS I 71 FERITS

Els resultats coneguts per l'Aldiaja relatius a les víctimes produïdes pel bombardeig que realitzà l'aviació italiana la nit de fi d'any, són aquests: Morts, 61; ferits, 71.

L'Alca dia recorda una vegada més a veïns de Barcelona, que en sentir el venal d'alarma han d'esser alertats rigorosament les instruccions que per al cas de bombardeig s'han donades les Juntes de Defensa Passiva, principalment en el que es refereix a traslladar-se ràpidament al refugi més immediat, ja que una ostentació d'indiferència en aquests casos no serveix més que per a augmentar el nombre de víctimes.

"EN ELS EXERCITS REPUBLICANS DE TOTS ELS FRONTS NOMES HI HA ESPANYOLS", declara la C. de Retirada de Voluntaris

PARIS, 2. — Comuniquen de Vil·lafranca, a l'Agència Havas que la Comissió de Control per a la retirada de voluntaris estrangers ha tornat a la capital lleonesa, després d'una visita als fronts del Centre, Extremadura i Andalusia, així com a la base naval de

bles els Govern dels quals semblen donar a entendre que la pau pot establir-se a base de convençionalismes i al marge de tot concepte de justícia i d'equitat. Qui sap si la democràcia americana obligarà a fer parar l'orella a aquests Govern. Si Mussolini escolta, ells no haurien pas de fer el sord...

ACOTACIONS

Infants i combatents

Als restaurants infantils han estat creats, evidentment, amb la finalitat d'assegurar el manteniment de tots els infants residents a Catalunya — de tots! — en aquests temps malaurats. Però, fóra dels restaurants, ultrapassats, evidentment, aquesta finalitat. En pensar en la salut moral dels infants, en el seu desenvolupament, s'ha pensat també en el seu esperit. S'ha pensat que el restaurant podria ésser un vehicle per contribuir a formar-los, a educar-los.

I un dels grans encerts d'aquest aspecte moral i psicològic ha estat el d'implantar els nostres cossos armats, els nostres combatents, a apadrinar-los. De moment, això sembla un grupecel·lular per produir un efecte de galleria. Vist de prop ens adonem que, si és un truoc, no podria resultar ni més encertat ni més tenaç. Perquè el cert és que els combatents se senten, com a veritables padrins, adreçats en el sentit cristià del mot, lligats per vincles morals, amb els infants que apadrinen. Senten per a ells, una tendresa infinita. Per adonar-se'n basta veure els donatius que fan, que ja per si sols els acrediten de padrins esplèndids. Però hi ha detalls que revelen alguna cosa més que esplèndides. Per exemple, m'han contat que, una vegada un grup de soldats es va jugar la vida per anar, en terra de ningú, a unes masies abandonades, a cercar una quantitat important d'oli. El sabem que van fer-ne, d'aquest oli? Oïr-los al restaurant infantils que apadrinaven. I aquest acte no és únic, però és suficient per comprendre quin és l'esperit que anima els combatents envers els infants.

Però més bonic és, potser, veure com els infants ho agraïen les cartes que molts escriptors als combatents, els dibuixos que fan en els quals s'esbulla l'heroisme i el coratge dels nostres soldats resulten regiments enternidors. Dirieu que els infants comencen a considerar, a través d'aquestes estampes que els dibuixen com una mena de veritables àngels tutels. S'asseren a considerar l'exèrcit com a l'entitat valedora de tot el més bonic i més pur del país. A considerar-lo com el que ha d'ésser i és ja el nostre Exèrcit.

El no és aquesta a millor manera de superar els pèls del vell antimitarisme del nostre poble, alhora que el militarisme de casta, que ha produït uns tan catastròfics resultats?

BEGUR

ALEMANYA JA ESCASSEJA EL CARBO

Londres, 2. — Els detencions dels bons de carbó de Berlín, proporcionats pel "Socors d'Hivern", han estat informats que els lluraments que havien de haver-se realitzat el passat mes de desembre, s'efectuaren en el curs del mes de gener.

El corresponent del "Daily Telegraph and Morning Post", que comunica l'anterior notícia des de la capital alemanya, afegeix que les autoritats alemanyes han admès tàcitament que el poble sofreix una gran penúria de mitjans de calefacció, i que ha augmentat en deu marcs el preu del carbó, per tona. — Fabra.

ALEMANYA JA ESCASSEJA EL CARBO

Londres, 2. — El corresponent dels bons de carbó de Berlín, proporcionats pel "Socors d'Hivern", han estat informats que els lluraments que havien de haver-se realitzat el passat mes de desembre, s'efectuaren en el curs del mes de gener.

El corresponent del "Daily Telegraph and Morning Post", que comunica l'anterior notícia des de la capital alemanya, afegeix que les autoritats alemanyes han admès tàcitament que el poble sofreix una gran penúria de mitjans de calefacció, i que ha augmentat en deu marcs el preu del carbó, per tona. — Fabra.

Propera visita d'una delegació d'ex-ministres i diputats francesos

Hi són representats els partits Radical-Socialista, Unió Socialista Republicana, "Gauche Indépendente" "Jeune République" i Demòcrata Popular

El Secretariat de Relació dels Partits Republicans acordà invitar a visitar la nostra zona diversos delegats dels partits democràtics francesos, perquè poguessin adonar-se exactament de l'estat dels fronts i de la reorganització republicana. En virtut d'aquest acord, el secretari d'aquest organisme, senyor Edouard Ragasol, es traslladà a París, on ha fet les gestions necessàries, que s'han vist coronades per l'èxit més fàcil.

Dintre de pocs dies arribarà a Barcelona aquesta delegació de personalitats dels partits republicans francesos acompanyada de diversos periodistes. Podem anunciar que entre els visitants es compten els següents senyors, ex-ministres i diputats de la Vènia República: M. François de Tessan, del Partit Radical Socialista; ex-sots-secretari d'Afers Estrangers en el Govern Chautemps, i de la Presidència del Consell en el Govern Blum, M. Gaston Monnerville, del Partit Radical Socialista, ex-sots-secretari de Colonies en el Govern Chautemps, M. André Lyautey, del partit Radical Socialista, ex-sots-secretari d'Agricultura en el Govern Blum i Chautemps; M. Max Hymann, de la Unió Socialista Republicana, ex-sots-secretari de Comerç; M. Delom Sorbè, del

ESpanya EN EL TAULER

Es tem a Roma que Chamberlain empri arguments contundents

Cada dia que passa es va agreujant la posició diplomàtica del Govern italià

El dia 12 els ministres anglesos conferenciaran amb el duce, i el 13, amb el Papa

Roma, 2. — Fins dissabte a la nit, als cercles polítics italians, predominava la convicció que les divergències franco-italianes serien sotmeses a la mediació del primer ministre britànic, durant la seva estada a Roma. Es donava per descomptada igualment una àmplia discussió internacional, en el transcurs de la qual haurien d'ésser examinats, dintre l'esperit de Múnic, alguns dels drets de França a la Mediterrània. A més, semblava existir la seguretat que Anglaterra es manifestaria favorable en una gran proporció a la tesi italiana. Però les notícies arribades a Roma en el transcurs de les darreres 48 hores han demostrat que aquestes esperances són o eren simples il·lusions, principalment a causa de la negativa francesa de permetre que un tercer discutís els seus drets, la qual cosa fa desaparèixer la hipòtesi d'una mediació britànica.

Descartat aquest assumpte, queda situat en primer pla l'assumpte espanyol. És interessant de posar de relleu que els elements diplomàtics italians temen que l'actitud d'Anglaterra s'hagi convertit en més rígida encara del que era.

En efecte, la premsa italiana no ha dissimulat — ans al contrari, ho ha proclamat en extenses informacions de columnes senceres, sota titulars enormes — que les unitats italianes participen en primera línia en l'ofensiva franquista contra Catalunya.

Davant aquesta circumstància es tem que el senyor Chamberlain, que repeti sempre que en cap moment no es concedirà la belligerència a Franco sense una retirada de les tropes

estrangeres, es manifesti una vegada més intransigent, i pressioni amb arguments contundents Mussolini per a obtenir noves seguretats de no intervenció. És evident que en aquestes condicions ja qüestió de la concessió de belligerència a Franco ha de quedar forçosament estacionària.

Sobre aquest punt és interessant posar de relleu que la premsa italiana torna a entaular polèmiques amb Anglaterra. Per exemple, "La Tribuna" ha arribat a parlar aquests dies de "la hipocresia britànica". En efecte, doncs, la qüestió espanyola domina tota la situació.

Plantjada la situació en aquesta forma, quina serà la fetsomia de la propera entrevista de Roma?

Es evident que d'avui a l'arribada dels ministres britànics a la capital italiana pot canviar considerablement la situació; però en les circumstàncies actuals l'abast de les converses Mussolini-Chamberlain sembla veritablement reduït. Si el primer ministre no aborda els problemes franco-italians més que amb fins informals, la qüestió d'Espanya es convertirà en punt central de les converses. Però Itàlia sembla desitjosa d'evitar-ho. La posició que ocupa a Espanya podria ésser utilitzada com a mesura de compensació, que és precisament el que Chamberlain vol evitar.

Pel que es refereix a les altres qüestions de què puguin parlar Mussolini i Chamberlain, no tenen veritable abast polític, puix que dimanen de l'aplicació de l'acord d'abril. Observem que el panorama que ofereixen aquestes converses en l'actualitat, és absolutament diferent del que oferien fa deu dies. I tot indica que en el transcurs dels dies que manquen la situació pot evolucionar novament, agreujant encara més la posició diplomàtica de Mussolini. — Fabra.

ALEMANYA JA ESCASSEJA EL CARBO

Londres, 2. — El corresponent dels bons de carbó de Berlín, proporcionats pel "Socors d'Hivern", han estat informats que els lluraments que havien de haver-se realitzat el passat mes de desembre, s'efectuaren en el curs del mes de gener.

El corresponent del "Daily Telegraph and Morning Post", que comunica l'anterior notícia des de la capital alemanya, afegeix que les autoritats alemanyes han admès tàcitament que el poble sofreix una gran penúria de mitjans de calefacció, i que ha augmentat en deu marcs el preu del carbó, per tona. — Fabra.

ALEMANYA JA ESCASSEJA EL CARBO

Londres, 2. — El corresponent dels bons de carbó de Berlín, proporcionats pel "Socors d'Hivern", han estat informats que els lluraments que havien de haver-se realitzat el passat mes de desembre, s'efectuaren en el curs del mes de gener.

El corresponent del "Daily Telegraph and Morning Post", que comunica l'anterior notícia des de la capital alemanya, afegeix que les autoritats alemanyes han admès tàcitament que el poble sofreix una gran penúria de mitjans de calefacció, i que ha augmentat en deu marcs el preu del carbó, per tona. — Fabra.

Ha mort l'escriptor espanyol Ramón M. Tenreiro

— Ha mort en aquesta ciutat l'escriptor espanyol Ramón M. Tenreiro, autor de nombroses obres, entre les quals es destaquen "El esclavo y su amo" i "Bisayo, sobre a l'era d'oració clàssica i moderna". Republicà des de fets llargs temps, Ramón Maria Tenreiro fundà el grup "Al servei de la República". En ocupar els fàcciosos Santander, aconseguí escapar acompanyat de la seva família en un vaixell de pesca. Actualment treballava a la Legació d'Espanya a Berna. — A. E.

possible que Mussolini abandoni la partida.

El "Times" afegeix que a falta de la concessió de la belligerència a Franco per part d'Anglaterra — reconeixement que ara més que mai sembla improbable — Itàlia haurà d'entramar de nou la totalitat de la situació.

"Per raó de la falta d'interès del poble italià per la guerra d'Espanya, Mussolini pot decidir que l'abandonament de la lluita seria més popular que la seva continuació. De tant en tant la premsa italiana admet que el Govern de Barcelona "és cada dia menys bolxevic". Mussolini ha d'estar al corrent de tot això. És possible que el seu esperit realista comprengui que no és bona política vessar la sang italiana per una causa que ha perdut ja la seva justificació d'abans i que constitueix un obstacle a la seva política exterior en altres terrenys."

Per la seva part, Vernon Bartlett, en el "News Chronicle" creu que la visita dels estadistes anglesos a Roma tendeix a revestir un caràcter "més aviat social que polític", i afegeix: "Això és degut no solament a la molt ferma manera amb què els francesos digueren que no volien la mediació anglesa entre Itàlia i ells, sinó també al fet que els esforços de Franco per a obtenir una victòria definitiva estan molt lluny de veure's coronats per l'èxit desitjat." — Fabra.

El que convé a Anglaterra i al món

UN IMPORTANT ARTICLE DE MR. CHURCHILL SOBRE LES PERSPECTIVES D'UN TRIOMF DE FRANCO O DE LA REPUBLICA

PARIS, 2. — Winston Churchill escriu a "Paris Soir" un article a propòsit del problema espanyol. "La guerra espanyola — diu — és un foc inflamat prop d'un dipòsit de pólvora. I l'acció política anglesa seria més coherent si el conflicte entre tots dos adversaris espanyols desaparegués. Churchill afegeix que el senyor Chamberlain està reconcentrat per les classes riques angleses perquè creuen que ell és favorable a Franco; però la situació a Espanya ha canviat. Ell no volgué prendre partit per cap de les dues parts en conflicte, però avui opina que "l'imperi anglès tendria menys perills amb un triomf del Govern republicà que amb un triomf de Franco." "La perspectiva d'una Espanya conquerida per Franco o d'una Espanya de Negrín, amb l'altra meitat venuda, m'ha semblat sempre tènue i cruel. Però cal reconèixer que si en aquest moment el Govern espanyol triomfa, desitjaria viure en termes amistosos amb Anglaterra i trobaria nombroses simpaties en el poble anglès. I Anglaterra està probablement en condicions d'aconseguir no venjar-se de l'adversari. Per altra part, si guanyés Franco, els seus amics el portarien a la repressió brutal, que és el sistema dels Estats totalitaris.

El triomf dels republicans espanyols no constitueix solament, per tant, una garantia estratègica per a la seguretat de les comunicacions imperials a la Mediterrània, sinó també per a les forces més pacífiques i més conciliadores."

L'ex-ministre conservador destaca que el caràcter del Govern espanyol ha canviat profundament després dels

(Passa a la pàgina 4)

A L'EUROPA ORIENTAL

El rei Carol demana a Déu la pau, però prepara el seu exèrcit per defensar-la

Londres, 2. (Per telèfon). — En entrar l'any nou s'ha costum desitjar felicitats a tothom, però hi ha països en els quals els governs comprenen que aquest desig és més enllà de la realitat. Així, el rei de Romania ha enviat un missatge al seu poble en el qual diu: "Hem d'imporar a Déu que ens concedeixi la pau en aquest any, però el meu exèrcit ha d'utilitzar aquest període per augmentar la seva força i mantenir-se preparat."

Així, també, els generals, en adreçar-se a l'exèrcit romanès mantenen el mateix plan de vista. La política romana es manté camuflada de tren principal en el moment actual: primer, preparar-se per a la guerra per tal de poder conservar així la pau; segon, condensar els fons de la renaixença nacional que ha vingut a reemplaçar tots els partits polítics i, tercer, refusar qualsevol mediació en les seves fronteres.

Els actes d'abans-d'ahir

Conferència de Pere Esteban a la Sala Mozart sobre "Els quàquers i la seva obra altament humanitària".

Organitzada per la Unió de Professors Particulars de Catalunya, tingut lloc, a la Sala Mozart una conferència sobre "Els quàquers i llur obra", a càrrec del president d'aquella entitat, senyor Pere Esteban, que fou acollit amb una perllongada ovació, i, després d'explicar els motius de la conferència, que — digué — creu principalment els d'exterioritzar als amics quàquers la gratitud dels nostres infants i la dels professors particulars, vers la magna i altruista obra que realitzen, entrà immediatament en matèria, i amb paraula suggestiva va definir el significat de la paraula "quàquer". Heus ací — continuà — un mot que fins a poc temps era desconegut de gairebé tots nosaltres, i que avui no hi ha cap llar on no sigui pronunciat amb veneració, amb afecte i amb gratitud. En cada cor de nen barceloní hi ha alçat un altar, en el qual hom ret culte als Amics Quàquers; aquests s'han convertit per als infants en uns altres reis màgics, però de carn i ossos, que els porten, no sabres ni canons ni pistoles — estris que no feien més que desvetllar els instints bèl·lics —, sinó amor, afecte i fraternitat, que és allò que simbolitza el pa que cada dia els reparteixen.

El mot "quàquer", en anglès es pronuncia "quaker", i, traduït al català, equival a "tremolor", i és aplicat a l'individu pertanyent a la secta del quaquisme, que també pren la denominació de Societat Cristiana dels Amics. Té un gran nombre de ramificacions, i el Servei Internacional és una de les moltes branques de l'esmenada societat.

Aquesta secta cristiana fou fundada a Anglaterra l'any 1647, per un minyó de vint-i-dos anys, anomenat Jordi Fox, fill de Broyton, Fox, d'una gran capacitat organitzadora, no fou veritablement el fundador, sinó un dels que van recollir l'esperit de grups disformes amb la rigidesa religiosa d'aquells temps a conseqüència de les lluites intestines per al predomini d'una religió determinada. Fou auxiliat en la seva propagació per Guillem Peen, Robert Bancix i Samuel Fisher.

Actualment a l'Amèrica del Nord hi ha de 170 a 180.000 quàquers, alguns dels quals es dediquen al comerç, i els més a diverses professions liberals.

La secta Quàquers rebutja tot sagrament i culte extern, així com tota dignitat jeràrquica i eclesiàstica, puix que, segons ells, qualsevol home pot rebre el Crist interior, que és la veritable fe.

Els Amics Quàquers, fent honor a llur nom, es consideren amics de tot hom, sense distinció de nació, raça, categoria social, ni creences polítiques o religioses.

Això els fa absolutament incompatibles amb tot allò que representa una negació de la fraternitat humana: la guerra, l'esclavatge, l'exploitació i la injustícia social.

Es veritablement gegantina l'obra d'una secta, pels Amics Quàquers durant el nostre segle, que culmina en la que realitzen actualment a la nostra terra.

Durant la guerra europea presten llur més decidit suport als desvalguts de França i als alemanys residents a Londres.

Es digna de remarcar, també, l'obra realitzada amb els seus fons sense anglès, als quals faciliten terres, llocs, etc.

Llur ajut a Espanya l'iniciaren a Barcelona amb la inauguració d'una cantina el Nadal del 1936. Fa poc que s'ha format una Comissió Internacional d'Ajut a Espanya, amb aportacions de divuit Govern, entre ells els països escandinaus, Anglaterra, Holanda, Nova Zelanda i Canadà, la representació dels quals ostenten els Amics Quàquers.

Finalment l'orador va exposar sumariament els serveis efectuat, que són: Cantines escolars a Barcelona, 10; amb un total de 4.756 infants. — Colònies infantils, 5; amb un total de 298 infants. — Colònies infantils amb l'ajut d'altres institucions, 20; amb un total de 2.028 infants. — Cantines infantils de refugiats (Comissió Internacional), 78; amb un total de 22.212 infants. — Distribució de farina nord-americana, ració diària de pa, a 114.793 infants.

En acabar la seva dissertació, el conferenciant fou molt felicitat. Els assistents dedicaren també aplaudiments i paraules de regrecament al delegat general del Servei Internacional dels Amics Quàquers, Alfred Jacob, el qual, en representació de la colònia quàquera, resident a Barcelona, que havia estat convidada especialment a la conferència, hi assistia ocupant un lloc al costat del conferenciant.

Recepció de Cap d'Any a l'Ambaixada de França

Al migdia, i tal com s'havia anunciat, tingué lloc a l'Ambaixada de França la recepció de Cap d'Any, que tenia, aquesta vegada, un interès especial, per la recent presa de possessió del nou ambaixador, M. Jules Henry.

L'acte es veié molt concorregut, i acudiren a saludar el nou ambaixador els elements més destacats de la colònia francesa i representacions dels Amics de França a Catalunya, que són nombrosíssims, com tothom sap.

El degà d'edat de la colònia francesa, M. Lamba, pronuncià un breu parlament de salutació al nou ambaixador.

M. Jules Henry contestà amb un altre breu discurs, manifestant la seva satisfacció per trobar-se entre francesos i entre amics de França, i lamentà que això sigui en les tràgiques circumstàncies que travessa aquest país, pel qual sent un afecte molt sincer.

Afegí que orientaria la seva tasca, en allò que estigués al seu abast, a la humanització de la guerra, i expressà el seu desig que la tranquil·litat i la pau tornin a aquesta terra, que mereix ésser pròspera i florint.

L'ambaixador, en acabar el seu brillant parlament, fou aplaudit amb afecte.

Entre els concurrents hi havia una representació dels voluntaris catalans de la Guerra Gran, presidida pel doctor Soler i Pla; el director general de Propaganda de la Generalitat, senyor Miravetles; el delegat d'Andorra, senyor Martisella; i una nodrida representació de la colònia andorrana; el Comitè francès de Provençants, amb el seu president, M. Diogène; els senyors Aspect, Lafitte, Monier, Rogé, Hayem, Barzac, Rollen, de l'Agència Havas; el doctor Vilaseca i Serra; el senyor Fabre, director i administrador, respectivament, de l'Hospital Francès, i moltes altres personalitats i representacions.

Repartiment de joguines als infants acollits a la Guarderia Infantil Manuel Azaña.

En un poble de Catalunya on hi ha instal·lada la Guarderia Infantil Manuel Azaña, que patrocina el Batalló Presidencial, se celebrà diumenge a la tarda un simpàtic festival, per tal de repartir joguines als infants que hi residixen. Va assistir a l'acte la senyora de S. E. el President de la República, senyor Manuel Azaña; la senyora de Bolívar; la senyora vídua de Tàpia, i les senyores de Domen-

Una notícia per als filatelistes

Madrid, 2. — Als talers de la Fàbrica Nacional de la Moneda i Timbre, i davant notari, s'ha actuat la destrucció de les planxes que serviren per a l'estampació calcofàrica dels segells de correu recentment emesos a benefici de la Creu Roja.

Amb la destrucció de les esmenades planxes, els col·leccionistes nacionals i estrangers que adquiriren els dits segells, queden a cobert de tot risc de reimpressió fraudulenta que les seves llurs interessos i despretigis sin el segell espanyol.

Banc Vitalici d'Espanya

El dissabte dia 14 del mes que som, a les onze del matí, s'efectuarà, a l'estatge social d'aquesta Entitat, el sorteig de pòlisses sortejables.

Barcelona, 1er de gener del 1939.

Pel Banc Vitalici d'Espanya, Director General, M. TORRES

Conferència d'Enric López Alarcón a l'Ateneu Barcelonès sobre "Galdós, el seu teatre i els seus "Episodios Nacionales".

En la 51 conferència del cicle organitzat per l'Ateneu Professional de Periodistes, i amb motiu del vintè aniversari de la mort de Pérez Galdós, el poeta Enric López Alarcón donà una conferència sobre el tema "Galdós, el seu teatre i els seus "Episodios Nacionales".

A la presència hi havia, juntament amb el senyor Ferran Pintado, els senyors Balboa, ex-sots-secretari de Marina; Torres Roldán, magistrat pel Tribunal Suprem; Espinar, president de la Comissió Interventora d'Espectacles; Moragas, escriptor i crític d'art; i Castellet, ex-conseller de l'Ajuntament de Barcelona.

El senyor López Alarcón començà parlant de "Voluntat", l'obra galdosiana posada darrerament als cartells

china, Rivas Cherit i López Gómez, les senyores Pla Marrau, Martina i Adelaida Barruc, i els senyors Rivas Cherit i Bolívar.

A les tres de la tarda arribà l'esposa del senyor Manuel Azaña, la qual fou rebuda pel comandant del Batalló Presidencial, senyor López Gómez; el director de l'establiment, capità senyor Araozna Ossorio; el cap d'estudis, senyor Brunet, i els infants acollits. L'ahquesta del Batalló donà amicitia a l'acte, i acompanyà diverses composicions que cantaren els petits.

Diversos infants recitaren poesies i llegiren diversos treballs efectuats a les classes durant el curs.

Durant tot el festival la senyora Dolores Rivas Cherit d'Azaña es veié voltada d'infants que no paraven de fer-li preguntes i de contar-li la vida que fan a l'establiment.

Uns soldats vestits amb els clàssics abillaments de reis màgics, aparegueren al pati de la residència, i aleshores hom procedí al repartiment de les joguines que, en gran quantitat, hi havia al saló. Durant el repartiment van produir-se les escenes d'alegria que són de suposar. Els infants triaven les joguines que els agradaven més.

En acabar el repartiment, l'esposa del Cap de l'Estat, acompanyada del seu fill, abandonà la residència entre visques i aplaudiments dels petits, que gaudiren d'un dia veritablement feliç.

Festival al Teatre Tivoli a profit de la Residència d'Ajunt Infantil de Reraguada.

Al teatre Tivoli tingué lloc una interessant matinal a profit de les residències d'Ajunt Infantil de Reraguada.

El programa estava compost per recitals de poesies i cançons i per peces de concert a càrrec dels nostres primers artistes.

Hi assistiren els consellers de Cultura i Assistència Social, senyors Pi i Sunyer i Sbert, respectivament; l'alcaldé, senyor Hilari Salvador; el sots-secretari de Cultura, Ramon Frontera; el comissari d'Espectacles, senyor Branzuela; els dirigents de la Institució, i altres autoritats.

El programa, que fou magnífic, el formaven uns ballets i danses a càrrec dels nens i nenes d'Ajunt Infantil de Reraguada; uns poemes recitats per Maria Joana Ribes; recital de cançons per Mercè Planada i Emili Vendrell; danses interpretades per la primera parella de ball del teatre del Liceu, Maria Lluïsa Noguera i Joan Magrinyà. La primera part finalitzà amb la dansa número 1 de "La vida breu", de Falla, ballada per Magrinyà, acompanyat per l'Orquestra Simfònica de Ràdio Associació de Catalunya, amb Enriqueta Garreta i Maria Gibert, a Cmins al piano.

De la segona part del programa tingué cura l'Orquestra Simfònica de Ràdio Associació, la qual interpretà la primera i segona Suite de "Peer Gynt", de Greig; la "Marxa dels soldats de plom", de Píerné, i "Oruga" (de danses fantàstiques) de Turina.

Tots els artistes veieren premiat amb entusiastes aplaudiments llur meritiu treball.

La campanya d'hivern

EL DIA 15 DE GENER ES TANQUEN LES SUBSCRIPCIONS

Any Nou comença en plena lluita; els soldats de la República no defalleixen en llur heroica resistència contra els invasors, i les inclemències del serveixen encara per fer més viu llur entusiasme combatiu. Hem d'ajudarlos. La Campanya d'Hivern, en aquest tercer hivern de la nostra guerra, que ha de convertir-se en l'hivern del triomf, ve a recaptar mitjans per combatre el fred, enemic mortal del soldat. Les subscripcions obertes per comprar robes d'abric han demostrat que la nostra reraguada comprin la importància d'aquesta obra empresa i que es llança amb tot l'impuls de la seva solidaritat magnífica a ajudar el possible els valerosos combatents de la llibertat.

Per acord de la Comissió nacional aquestes subscripcions hauran de tancar-se definitivament a tot el territori a la República el dia 15 d'aquest mes, i per a aquella data hauran d'obrar a poder de la Comissió (plaça de Catalunya, 16, primer) o al de la Comissió Popular d'Ajut a tots els Fronts (Rambla dels Estudis, 8, segon), que té a càrrec seu l'organització de la campanya de Catalunya, tots els donatius, llistes de particulars i productes de recapitacions i festivals de tota mena que s'hagin realitzat a benefici de la Campanya d'Hivern. Per tant, aquests quinze dies han d'ésser de febrera activitats a totes les ciutats i pobles. Catalunya ha de complir el seu compromís d'honor amb els soldats de la República que defensen avui amb insuperable heroisme llur propi territori. Sabem per endavant que ho complirà.

Per si calgués clar exemples d'aquesta generositat magnífica de la reraguada catalana, hem d'assenyalar l'aportació d'un dia d'haver dels treballadors d'Aigua, Gas i Electricitat de Catalunya, llurats pel Comitè d'Enlaç de les Federacions Regionals C. N. T.-U. G. T., de les dites indústries, i que puja 234.122 pessetes. Els obiers d'aquesta rama, conscients de la necessitat de prestar entusiasta ajut als soldats de la República, han completat amb llur deure antieixista en aquesta ocasió, com en totes. Que ningú no deixi per egoisme d'imitar-los. Contribuïu amb el vostre donatiu avui mateix a la Campanya d'Hivern a la Comissió nacional (plaça de Catalunya, 16) o a la Comissió Popular d'Ajut a tots els Fronts (Rambla dels Estudis, 8), on esperem la seva aportació a aquesta obra de solidaritat i patriotisme.

LA RIFA PREMIS MAJORS

Primer: 32200.—Barcelona.
Segon: 3022.—Madrid.
Tercer: 8747.—Barcelona.
Quarts premis: 24804, Barcelona; 12605, Tarragona; 38003, Barcelona; 10685, Madrid; 1436, Barcelona; 8167, Jaén; 31461, Barcelona; 15983, Madrid; 37071, Madrid; 844, Albacete; 17245, Aguilas; 13607, Barcelona; 8714, Barcelona; 38726, Barcelona; 12882, Torredonjimeno.

Gran Teatre del Liceu

TEMPORADA OFICIAL D'ANY LÍNIC

Dimarts, tarda, a les 4:30:
FUNCIO EXTRAORDINARIA DEDICADA A LA

FESTA DE L'INFANT

Organitzada per la Comissió Nacional del Ministeri d'Instrucció Pública

PROGRAMA

Concert Simfònic per l'Orquestra Nacional de Concerts. Direcció: Mestre Alvaró Gaitán. La dansa a l'escena per les primeres figures coreogràfiques del Liceu, Trini Borrall, Maria Lluïsa Noguera i Joan Magrinyà. Poètica per carlota

M. Bergerot parla de la capitulació d'Eduard

—Papa—pregunta Paulina, tot tancant "La vida dels homes il·lustrats", ha esmentat en la glòria? M. Bergerot esguarda amb sorpresa la seva filla.

—La glòria, Paulina? I de quina glòria es tracta? De la dels conquistadors no m'ha semblat mai massa enviable. Vols parlar de la glòria literària? Reconeix que no m'ha deixat sempre indiferent. Adhuc he confessat que en la meua joventut he somniat d'entrar a l'Acadèmia Francesa. Però els anys m'han guaitat d'aquesta ambició. I no és el recent ingrés en aquesta casa de les cinc dècimes de l'escriptor Tharaud que em tornarà l'ambició de la meua joventut.

"No obstant, si sóc indiferent a la glòria, sovint he meditat sobre ella, i em meravella dels atzars que presideixen la seva naixença. Coneixes, filla, la meua, la història d'Eduard de Capadòcia?"

—No papà —diu Paulina—, però em sembla que aviat la coneixeré.

—Eduard de Capadòcia —continua M. Bergerot— posseïa un gran imperi i potents aliats. El territori d'un dels reis cobejat pel seu cruel veí, el rei dels Adolfinis, Eduard no sabia quin partit prendre. Tan aviat es decidia per la resistència com per l'abandó. Fou per l'abandó que acabà de decidir-se. I, seguint els consells del seu camarero, un tal Georges Bonnetheuse, l'emperador decidí dirigir-se personalment a casa del rei dels Adolfinis per tal de discutir les condicions del seu abdicat.

"Aquest, veient que el potent Eduard l'anava a visitar, no hi ebia de joia. Sabia que la partida estava guanyada, i que a l'emperador de Capadòcia, no volent córrer el risc de guerra per a salvar un aliat, li podia imposar les seves més dures exigències. No obstant, com que coneixia la força dels exèrcits del capadòcia, es guarià prou d'acarar-lo i el cobrí d'elogis. Li jurà que era el més valent i el més temible dels braves de Capadòcia, que tot en ell respirava la força i l'energia. Li oferí menes delicades i llibacions; a la qual cosa l'emperador Eduard es mostrà molt sensible. Després, quan el rei dels Adolfinis considerà el seu enemic prou dogmat, dictà les seves condicions, les quals foren acceptades fàcilment.

"Però l'endemà, en despertar-se, l'emperador es penedí de la seva lleugeresa. Acabava de llurar al rei dels Adolfinis tot el territori del seu aliat, i en sentia una gran olera, la qual expressava amb frases confuses. Mentre cavalcava vers la Capadòcia no deixava de renegar. Els seus lloctinents el sentiren com murmurava entre dents: "Els meus fideles subdits em tiraran a la cara escorces de síndria".

"Però Eduard mancava tant de psicologia com de fermesa. Els seus fideles subdits temien la guerra. Quan s'assabentaren que s'havia arribat a un acord entre llur sobirà i el malvat rei dels Adolfinis, la felicitat omplí llurs cors. Es precipitaren a les portes de la capital per saludar el que consideraven com un salvador.

"Eduard, sentint els crits dels seus subdits, atengué pel d'angoixa. Però quan s'hagué assegurat que en complicitat de blasmar-lo, els capadocians el tractaven com a victorios, es posà immediatament dins la pell del personatge. Intil·ligent, al·lèrgic, el pas del seu cavall i salutà, la mà cecesa, igual que un triomfador.

"L'endemà, anà a sacrificar a l'altar dels herois morts, i dictà una llei per a castigar amb dos-cents cops de bastó els male ciutadans que refusessin de prosternar-se davant Eduard, pare de la pàtria.

"Tal és filla meua, la meravellosa història d'Eduard de Capadòcia".

—Es curiós —diu Paulina—, no he sentit parlar mai d'aquest emperador.

—No és curiós —respongué M. Bergerot—. La glòria és sovint efimera. I fora d'alguns vells professors de la meua època, ningú no coneix la història d'aquest gran triomfador. Però jo trobo la seva aventura divertida. Car, en fi, si és freqüent que un home mateix es persuadeixi de les seves virtuts, és bastant rar que, coneixent les seves pròpies faltes, hom accepti d'erigir-les en virtuts per plaure la multitud. Després de tot, però, els homes estan decaent a considerar com veritat allò que els és agradable. Així el meu petit gos em considera com un déu. I no estic segur de no estar disposat, alguns dies, a donar-li la raó i apropiarme els atributs de la divinitat. No és cert, Riquet?

Riquet esguardà M. Bergerot amb una mirada tendra, i lladrà tres vegades en senyal d'assenyament.

(De "L'Europe Nouvelle").

"MADE IN ENGLAND"

Sota aquest mateix títol el conegut escriptor belga, ensenya que assidu col·laborador de "Le Soir", de Brussel·les, Paul Crokeri, ha publicat un article que ens plau reproduir. En la para substancial, per tal com contribueix a fer comprendre la manera d'ésser dels anglesos, llur filosofia i llur conducció política en els afers interiors i exteriors.

"L'any 1938 no acaba pas bellament la seva herència. Déu vulgui que l'any 1939 n'asseguri la liquidació dins la pau. Aquesta herència està formada per més d'unes que no pas crèdits, per més ruïnes que ruïnes. Comporta, a més a més, aquesta herència, uns temibles ideòlegs.

Aquestes ideologies, però, s'enfronten a l'Europa continental. Si Europa està malalta i si tots els seus pobles es troben més o menys acaçats, no succeirà el maix amb el sorprenent poble anglès, que ha continuat ocupant el seu rang de poble atlàntic, de la mateixa manera que els seus ciutadans continuen essent ciutadans del món. I és la seva filosofia política la que prefereix a la dels continents asiàtics i a la majoria dels belgues, dels holandesos i dels escandinaus es troben menys acaçats de contagis ideològics, i no fora a causa de certes semblances amb el poble anglès i a llur vida i dependència de l'Atlàntic. Si és així hi hauria una civilització pròpiament atlàntica com a haver-hi abans una civilització pròpiament mediterrània.

Hom no cessa de parlar perillósament de "dos blocs ideològics", que es partitiria Europa. Com si el vell continent no tingués més a escollir que entre les "dictadures racistes" i les democràcies "d'front popular". Com si hagués d'esser excoisa tota concepció nova de la societat, que responen a les aspiracions profundes de les masses, restauraria plenament les autoritats legítimes i competents, les tradicions històriques i nacionals, les garanties socials fonamentades sobre els serveis autèntics i sobre les funcions desincredulades. El dilema en forma primària entre les dictadures racistes i les democràcies d'front popular, n'algú no gosaria posar-lo a Anglaterra. I això és ja una superioritat, per a aquesta darrera. En les desventures de la vella Europa, ella manté el seu orgull, la seva llibertat; i, també, un punt de menyspreu pel contingut d'assassinat. La seva política és realista i impermeable a tot el que no és d'interès anglès. Ella deu la definició d'aquesta política a Thomas More i a la seva "Utopia". El principi resta immutuable des del segle XVI i no cessa d'assenyalar-li el seu camí.

El que no vol dir que Anglaterra no tingui cap responsabilitat en el que succeeix a Europa. Anglaterra ha treballat per a l'exportació "Made in England" tant en el domini de les mercaderies com en el de les idees. Anglaterra posseïx un sortit complet d'aquestes darreres i exporta adhuc de corrupcion i de virulència, però no en conserva, per al seu ús, més que la para justa indispensable. És el país de la mesura. Nemesi hauria de flugir en les armes d'Albion, per damunt del leopar britànic. El XVIII segle fou un gresol per a les idees i esdevingué aviat la caldera de burocràcia d'on sortí la Revolució francesa i el seu Jacobinisme, els quals, per una part d'Europa, fan encara la llei. En el naixement d'aquesta màquina del segle esmentat — és que el món ho sap la prou? — Anglaterra va representar el principal paper. I no obstant, Anglaterra no s'embarassà massa amb idees i dogmes en la seva vida habitual. Practica un importador embús; sap tornar encara sense prendre's la pena d'avisar; flangeix no comprendre l'afany obsessiu del continent per la lògica, per la raó pura i pel cartesianisme. Tanmateix ella ha volgut fer sempre la seva partida en el joc de les idees.

Dos dels seus grans filòsofs, Thomas Hobbes (1588-1679) i John Locke (1632-1704), han dictat en veritat al continent; els dos temes cardinals i contradictoris que s'oposen encara avui i que es troben subjaents en els dos pretesos "blocs ideològics"... Thomas Hobbes fou veritablement el definidor del "despotisme il·lustrat" aquell amb el qual s'inspiraren i s'inspiren encara tants d'autòcrates i dictadors.

Creta Hobbes en el pecat original? El cert és que ell considerava l'home en el seu estat natural amb un ull despullat de tota mena de condescendència. Per a parlar clar el tenia per una bestia perillosa que calia contenir perquè sinó la guerra esdevindria un estat endèmic. Segons la seva manera de pensar, solament el poder absolut d'un cap, fundat sobre l'èxit i la força, era capaç d'encarrilar les passions humanes, fer regnar la pau.

escampar el major nombre de béns i permetre a l'home la pràctica d'una moral utilitària que comportés la recerca del plaer i l'evitació del dolor. Per aquest compte l'Església havia d'esser estrictament subordinada a l'Estat. La malignitat humana, doncs, exigia un Estat fort, mena de Leviatán, que és precisament el títol de l'obra magistral d'aquest singular filòsof, precursor de tants d'altres del mateix linatge; i del qual procedeix directament la filosofia germanica de Fichte, Hegel i de Nietzsche. Alemanya, pel seu costat, també ret culte a la força i a l'èxit. I ja tenim enllestit un dels nostres "blocs ideològics".

Vegem l'altre. Aquí ens trobem amb John Locke, filòsof polític dels Whigs, mentre que Hobbes podia, en certa manera, ésser el dels Tories. Per a Locke tot és de deessa; harmonia; bondat en l'home, criatura raonable fins al punt que hom la crida a consentir l'efectament el contracte social que la lliga a l'Estat i al Príncep. Hobbes exagerava el pecat original i la tara congènita que atribuïa a la criatura humana. Locke no n'admet la idea. Jean-Jacques Rousseau, que trobava l'home bo i la societat dolenta, es troba d'aquesta manera dins la filiació directa de Locke. El XVIII segle ideològic ha sortit d'aquesta vara de Jessé; el contracte social de Jean Jacques, la Declaració d'Independència dels Estats Units d'Amèrica, les llores maçòniques anglo-saxones, les glosses de George Washington, les prediques laiques de Benjamí Franklin i la Declaració dels Drets de l'home i del ciutadà de la República francesa, una indivisible. És tot l'esperit racionalista modern i el seu credo mistic del progrés indefinit que procedeix de Locke. Aquesta escola és essencialment antihistòrica. El seu orgull ta que fixi la data de la naixença del món el dia del seu naixement. Què li importa un obscur i lamentable passat? Visquen l'esdevindre i el progrés! D'aquesta manera hom veu els Jacobins decretar que el món començava amb els: Any I de la República.

Gran lligó de política positiva. Però seria encara més útil per a nosaltres si es doblés amb lligons d'ordre espiritual com les que, per exemple, el Papa no cessa de produir al món desequilibrat; condemna de l'iniquitat i de la crueltat; repudiació de l'abjectament; de la persona humana per la seva submissió a l'Estat sota preteix de marxisme o de racisme; exaltació dels drets de l'esperit i de la consciència en la justícia...

Anglaterra s'ha guardat de les exageracions teòriques de Locke i de Hobbes. S'ha acomodada, en la pràctica de la seva vida política, a la filosofia utilitària de Jeremy Bentham, que no és més que una hàbil adaptació de les propostions de Hobbes i que deixa a cadascú la cura de sobreposar-hi la dillició espiritual de la seva consciència.

Amics de la República, a Barcelona

Han passat uns quants dies a Catalunya un grup d'estudiants anglesos que han volgut visitar l'Espanya republicana per tal de recollir algunes impressions personals i, en conseqüència, intensificar una tasca d'ajut al nostre país.

Abans d'abandonar la nostra ciutat, aquests joves amics de la República han parlat amb els periodistes, davant els quals s'han mostrat particularment meravellats de l'ardent Espanya i de les mesures pràctiques preses pel Govern espanyol per a lluitar contra els vestigis de l'analfabetisme i per a aconseguir la continuïtat de la cultura en tots els medis malgrat les dificultats materials imposades per la guerra.

El delegat hindú, especialment, ha demostrat la seva admiració envers el Govern, que ha aconseguit estendre la instrucció a tothom, sense distinció, quantitat contra l'endarreriment en què havien succeït el poble espanyol.

"Nosaltres, estudiants hindús — ha dit — sentim que l'Espanya governamental lluita pel mateix ideal que nosaltres per l'Índia: per la Llibertat, l'Independència, la Pau i la Democràcia i, ensem, pel progrés cultural del seu poble. Com a delegat que sóc a Europa de la Federació d'Estudiants Hindús, de la qual sóc president, puc assegurar-vos que tots els nostres estudiants se senten solidaris amb la causa de la República espanyola, i li presten llur ajut efectiu".

El delegat anglès de la mateixa Universitat ha dit que la "Cambridge Union Societies", organització política, purament estudiantina, adopta, reunions i assembles, una resolució clarament: "La derrota del Govern espanyol seria la derrota de la pau i de la civilització".

L'"Universities Peace Council", que representa diverses organitzacions estudiantines, ha organitzat a la major part de les Universitats comitès per Espanya; i en el darrer trimestre s'han recollit més de mil lliures, solament de la de Cambridge.

Stanley Richardson, un altre dels delegats, expressa la seva admiració pels esforços culturals i per la llibertat religiosa. Aquest delegat ha entrevistat personalment amb el comissari general de Cultes, doctor Bel-

*** El foc del vostre estómac l'apagarà el puríssim suc de les meves plantes favorites**

DR. NUKY (de Boston)

Els mals de l'estómac produeixen continues molèsties, especialment després de menjar.

Heu comprovat la inutilitat del bicarbonat i altres drogues, que no fan més que emmascarar el mal. En canvi, el puríssim suc de plantes ben escollides apaga el dolor i arbor perquè guareix la inflamació.

Gaudiu d'un estómac nou! Envieu una ampolla d'orina i algunes dades de la vostra malaltia a la Secció d'Investigació i Anàlisi de Tractaments Vegetals Dr. Nuky: Balmes, 256, xalet, Barcelona. Telèfon: 81250, 83731 i 78081. De 10 a 1 i de 4 a 7. Festius: de 10 a 1.

A LLORET DE MAR (GIRONA)

CLINICA MENTAL "TORRE CARDENER"

per a malalts mentals, mania i melancòlia. Telèfon 10. Mèica director: doctor D. BERNAT I CARRETER. Per a informes, adreueu-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els dijous, de quatre a set de la tarda, a la plaça de Lladron, número 3, 1er.

BANC D'ESpanya

Adquirició de plata per compte del Tresor

De conformitat amb l'Ordre del Ministeri d'Hisenda i Economia, inserida a la "Gaceta" de la República del dia 21 del corrent, es declara desert el concurs anunciat per aquest Banc per a l'adquisició per compte del Tresor, d'objectes de plata la finança, ús i transmissió estan permesos.

Amb el fi de no privar els possedidors d'aquests objectes, de la facultat que per a llur venda els concedeix el Decret del Ministeri d'Hisenda de 16 d'Agost del corrent any, poden llurar-los als Monts de Pietat, existents a les places on aquest Banc té establiers Sucursals i en aquelles altres en què es cregui també convenient, per a la liquidació per aquests, en les condicions assenyalades en l'anunci que aquest Banc ha publicat a la "Gaceta" del dia 31 de desembre darrer.

Barcelona, 2 de gener del 1939.

El Secretari General, S. REQUINQ

També han estat uns quants dies a Barcelona Frederic Adler, secretari de la Federació Sindical Internacional, i G. Delbrock, secretari del Partit Socialista Obrer Belga.

Ambeds portaven la missió d'informar-se personalment del descabellament de la lluita actual i de visitar les institucions humanitàries que s'ont el fons de Solidaritat Internacional, és a dir, que es nodreixen amb els fons de la Internacional Sindical i de la Internacional Socialista Obrera.

La mort de Vandervelde ha interromput aquesta visita. Frederic Adler, vivament afectat per ella, torna a Brussel·les abans del que es proposava per a retre a l'illustre vassall una homenatge postum. Adler portarà de nou a Barcelona així que hagi completat a Brussel·les el seu deure.

Es troba a la nostra ciutat el conegut periodista, entusiasta promotor de la causa de la República espanyola, Philippe Lamour, director del periòdic "Messidor", organ de la C. G. T. francesa.

M. Lamour ha emprès una excursió pels fronts de Catalunya, i al seu retorn es proposa romandre alguns dies a Barcelona, per tal de conferenciar amb diverses personalitats de la distinta partit i organitzacions polítiques i sindicals de la República.

Ha arribat a Barcelona i reverend pare Michael O'Flanagan, sacerdot irlandès.

Tot i que l'actitud que adoptarà Mr. Chamberlain a Roma continua essent un enigma, la rebuda tributada a Còrsega

LA PUBLICITAT

a M. Daladier i la resistència de la República als invasors són fets desfavorables als plans que persegueix el "duce"

França unida davant l'amenaça

M. Daladier és rebut triomfalment a Còrsega

La Cambra vota la confiança al Govern per 369 vots contra 0.

L'oposició solament s'abstingué

"Le Populaire", "L'Humanité" expressen llur solidaritat amb la política del Cap del Govern

Paris, 2.—E. Senat, "prova en quarta lectura, per 281 vots contra 18, sense introduir modificacions en el text aprovat per la Cambra. El projecte de pressupost, s'ha aprovat a tres quarts d'una de la matí. — Fabra.

EL TEXT DEL PRESSUPOST ELABORAT PEL SENAT ES APROVAT PER LA CAMBRA PER 369 VOTS CONTRA CAP

L'oposició s'abstingué

Paris, 2.—A dos quarts de deu del matí s'ha reprès la sessió de la Cambra. El Govern demana la discussió del pressupost en tercera lectura. El senyor Reynaud fa ús de la paraula després d'intervenir diversos diputats, demanant que l'Assemblea rebuigi una moció que té presentada el senyor Duclos (comunistes), que aprovi el text elaborat pel Senat, i rebuigi les esmenes que hagi introduït o presentat la Comissió de Finances.

Seguidament fa ús de la paraula el senyor Daladier, el qual planteja la qüestió de confiança, contra l'esmena Duclos.

Es passa a votació i l'esmena del senyor Duclos és rebuïda per 363 vots contra 237.

El senyor Reynaud demana a la Cambra que es pronunciï sobre el text del Senat, que el Govern fa seu.

El senyor Daladier torna a posar la qüestió de confiança sobre l'aprovació d'aquest text.

El text elaborat pel Senat és aprovat per la Cambra per 369 vots contra cap. La totalitat de l'oposició s'ha abstingut. — Fabra.

Clausura de la sessió extraordinària del Parlament

Paris, 2.—Després de la votació del pressupost al Senat, el senyor Camille Chauvigné, vice-president del Consell, ha donat lectura al decret de clausura de la sessió extraordinària del Parlament. El senyor Paul Reynaud ha llegit el mateix decret a la Cambra. — Fabra.

El cap del Govern surt cap a Còrsega

Paris, 1.—El senyor Daladier ha sortit al migdia per l'estació de Lijó. Ha estat acomiadat per nombroses personalitats. — Fabra.

EL MINISTRE DE LA GUERRA BRITANIC CAP A LONDRES

Le Bourget, 1.—El ministre britànic de la Guerra, senyor Hore Belisha, ha sortit cap a l'aeròdrom de Heston (Anglaterra) a les 11 de la tarda. — Fabra.

Londres, 1.—El senyor Hore Belisha ha arribat a Heston a les quatre de la tarda, procedint de París. — Fabra.

M. Daladier, a Toló

Toló, 2.—El senyor Daladier ha arribat a les 10 hores de la nit. El cuirassat "Foch", a bord del qual ha pujat el president del Consell ha aparellat a tres quarts d'onze de la nit.

El cuirassat "Suffren", a bord del qual es troben els senyors Campinchi, Piquet i altres personalitats que es dirigeixen a Còrsega, ha aparellat pocs minuts després. — Fabra.

M. Bonnet fa vacances

Paris, 2.—El ministre d'Assumptes Exteriors, senyor Bonnet, ha sortit cap a Megeve, on descansarà uns quants dies. — Fabra.

LA REBUDA ENTUSIASTA DEL POBLE CORS AL CAP DEL GOVERN FRANCÉS

Ajaccio (Còrsega), 2.—Molt abans de fer-se de dia, milers de ciutadans de tots els pobles aflueixen envers la capital. Amb els primers raigs del sol entra majestuosament a la rada la divisió naval dirigida pel "Suffren", mentre diverses esquadres d'hidroavions sobrevolen la ciutat. A cada finestra de les cases properes al port onegen banderes tricolors. Els terrats són coberts d'una multitud entusiasta. A la plaça Foch, que és envaïda per la multitud, foren elevades ahir dues grans torres, on ha estat penjada una enorme bandera tricolor amb la inscripció: "Visca Còrsega francesa!".

El "Foch", el "Colbert" i tres creuers de vuit mil tones, acompanyats dels contratorpediners "Valmy", "Verdun" i "Guepard", han ancorat a dos quarts de vuit.

A les 7 hores el ministre de Marina, senyor Campinchi, ha desembarcat del "Suffren" i s'ha dirigit al moll. A la llista del ministre han presenciat igualment els senyors Piquet i Landry, diputats per Còrsega, així com els senyors Rocca Serra i Giacobbi.

A les vuit del matí el senyor Daladier baixa del "Foch" i pren sentent en una jaula, essent saludat per una salva d'artilleria. Altres llanxes més enquadren la del president. Dempeus en la petita embarcació, el senyor

El Govern nord-americà no reconeix les conquestes de Manxúria i Etiopia

I la nota al Japó és una aplicació d'aquesta doctrina

Washington espera que París i Londres seguiran l'exemple

Nova York, 1.—La premsa posa de relleu la fermesa de to de la nota que els Estats Units acaba de dirigir al Japó.

El "New York Times" posa de relleu que la política dels Estats Units envers el Japó constitueix l'aplicació de la doctrina segons la qual el Govern nord-americà no reconeix les conquestes de Manxúria i Etiopia. — Fabra.

Anglaterra aprova l'actitud dels EE. UU.

Londres, 2.—Els punts de vista dels Estats Units expressats en la nota transmesa al Japó mereixen la total acceptació dels mitjans anglesos. Als cercles diplomàtics de Londres no s'exclou la possibilitat de la transmissió d'una nota redactada en termes anàlegs als del Govern nord-americà. Referent aquest assumpte es fa constar als esmentats mitjans que fins al present no té cap acord ferm, però que té en estudi l'assumpte. — A. E.

Nova York, 2.—Els corresponents del "New York Times" i del "New York Herald Tribune" descobreixen en el mudable assumpte d'espionatge organitzat durant la Conferència de Lima, segons el corresponent del segon dels diaris, diversos periodistes nord-americans foren objecte d'una forta censura en totes les informacions relatives a la Conferència, algunes de les quals foren modificades i altres retinudes per complet. Segons el dit periodista, els delegats nord-americans foren també objecte d'un extraordinari sistema d'espionatge. Els senyors Herring i Huxworth, del Departament d'Estat de Washington, sorprendrien a llurs habituds de l'Hotel Bolivar un individu en el moment que registrava els documents d'ambdós delegats. Els xofers dels autos que el Govern peruà posà a disposició de la delegació nord-americana eren veritables espies. Un periodista nord-americà, corresponsal del "New York Times", fou

les nostres posicions a l'Àfrica del Nord són molt fortes. Segons Gerny, a "Le Jour", Itàlia no pot fer més que el joc d'Alemanya, i per molt de temps encara "Itàlia té més avantatge en la por que inspira que en l'aprehensió" i al mateix temps ofereix aleshores "l'atut que hom li ofereix. Aleshores —l'atut que hom li ofereix— entre ells i nosaltres solament podria mitjançar la força. Toies les nostres premisses polítiques conduïen a aquesta noció de força: és el clima actual d'Europa. França comença a comprendre-ho; és lenta per a decidir-se, però quan és decidida és molt capaç de demostrar que té més impuls que qualsevol altra".

Pèri diu a "L'Humanité": "El viatge del senyor Daladier té el sentit de demostrar que concedim a Tunis, Còrsega i Djibuti un preu inestimable. Significa que França no cedirà. No es deixarà atrossejar en l'engranatge de les discussions jurídiques." — Fabra.

Djibuti, preparada a enfrontar possibles esdeveniments

Djibuti, 2.—Una certa efervescència es manifesta a Etiopia, on la vida econòmica es troba en un període difícil, degut a la falta de diners. El país, excepció feta dels grans centres, resta insommes als italians. La campanya de boicotatge contra la vida econòmica del port de Djibuti sembla demostrar l'ordre rebuda dels consignataris d'encaminar ràpidament tota expedició cap a Etiopia.

Ha sortit cap a Roma el consell general Itàlia. La població de Djibuti conserva la seva normal calma i serenitat davan trossos esdeveniments.—Fabra.

La Premsa francesa i el darrer cop submari de Hitler

Paris, 1.—La premsa francesa ha demanat a Alemanya de pagar amb la flota submarina britànica.

Saint-Brice, a "Le Journal", veu en aquesta demanda l'ajut d'Itàlia, i diu que els dos comparses es reparteixen per torn el paper d'homes d'importància per portar a fons la maniobra de les revisions", i afegeix:

"El menor inconvenient d'aquest mètode és fer singularment difícil la posició per als que s'acarnissen en prosseguir l'obra d'apavagament".

Marcel Pays, a "Excelsior", estudia el nou equilibri de les forces navals creat per la nova situació, i diu:

"Si la xifra de tonatge dels submarins alemanys arribés a la paritat amb la dels submarins anglesos, França—que té una major extensió de costes i línies de navegació per vigilar—es trobaria en una inferioritat inquietant. Per consegüent cal esperar que la concentració d'un nou acord naval anglo-alemany influïa considerablement en l'elaboració dels programes de construccions de la marina de guerra francesa".

Tienazi fa al·lusió a "Le Figaro" al fet que Alemanya s'acostenta fins a l'actualitat amb submarins de petites dimensions—250 tones—, còmodes per actuar a la mar del Nord, a la Mànega i al voltant d'Anglaterra, com durant la guerra última.

Amèrica en peu

Amèrica en peu

desenrolla una velocitat de 579 quilòmetres per hora.

També han estat construïts sis avions nans controlats automàticament per ràdio. Van armats d'un canonet.

L'exèrcit nord-americà ha decidit emprar 34 milions de dòlars en l'adquisició de màquines per a la fabricació de municions. — A. E.

Perquè el món ho sàpiga ALS EE. UU. ES PUBLICARÀ L'EDICIO COMPLETA DEL "MEIN KAMPF" I NO ES PAGARAN ELS DRETS A HITLER

Nova York, 2.—Dos editors neològics publicaran el mes que ve una nova edició completa del famós "Mein Kampf", amb tots els fragments relatius a l'expansió d'Alemanya vers l'Est i els quals expressen l'odi de Hitler per França. Aquests paràgrafs haurien estat suprimits en les edicions angleses precedents. Un dels editors ha decidit no pagar els drets d'autor a Hitler, però invertir el total del producte de la venda dels exemplars, en obres de caritat. — Fabra.

Nous ambaixadors xilens

Santiago de Xile, 2.—Als cercles polítics d'aquesta capital es considera molt probable el nomenament del senyor Víctor Arancibia Laso, per al càrrec d'ambaixador de Xile a Espanya. El senyor Octavi Senoyet seria nomenat ambaixador a Londres, i Gabriel González Videla, a París. Toies tres personalitats militen en el partit radical. — Fabra.

L'AVIACIÓ NORD-AMERICANA TE AVIONS DE CAÇA DIRIGITS PER RÀDIO

Nova York, 2.—L'aviació militar nord-americana realitza proves d'un avió bimotor de bombardeig de nou tipus, armat amb potents metralladores i llançabombes, que pot servir també com avió de caça. L'aparell

Espanya en el tauler

(Ve de la primera pàgina)

primers mesos de guerra. "La influència liberal i democràtica ha guanyat terreny." Mentre al començament de la guerra Franco semblava defensar una Espanya civilitzada i unificada, el fet que aconseguís l'ajut alemany i Itàlia en llarga mesura restitueix a la República espanyola el seu caràcter i la seva unitat nacional.

Churchill subratlla el valor de la decisió del Govern de la República de retirar els voluntaris internacionals, gest "que tots els espanyols recordaran". El Govern espanyol és ara "el Govern que depèn menys de l'estranger". Després d'aquestes consideracions, l'ex-ministre conservador desenrolla la seva tesis favorable a la reconciliació entre tots els espanyols. — A. E.

La virada de la Premsa dretista francesa

"LA REPUBLIQUE" DIU QUE FRANÇA HA DE DECIDIR-SE A INTERVENIR A FAVOR NOSTRE

Paris, 2. (Per telèfon). — La premsa d'avui publica escassos comentaris sobre les actualitats polítiques internacionals; està dedicada en la major part a parlar de la votació del pressupost i del viatge de M. Daladier al nord d'Àfrica.

Per respecte a l'ofensiva dels franquistes contra Catalunya, en general la premsa constata la magnífica resistència oposada pels republicans als atacs dels rebels. Pierre Dominique, en el diari "La République", remarca que després de vuit dies d'ofensiva, aquesta sembla ja completament deturada, i un diari de caràcter independent com "Le Petit Parisien", publica, a propòsit de l'ofensiva, un telegrama de Londres en el qual es diu que contra el que s'ha publicat a Roma, les divisions italianes "Littorio" i "Sagete Verdes" es troben cada dia en situació més difícil i no poden avançar en el territori de Catalunya, i troben-se sempre en desfavor dels republicans.

En el diari "L'Ordre" el seu director, Emile Buré, recull un article publicat pel director de "La République", Emile Roche, el qual va provocar una gran expectació perquè deia que França havia de decidir-se a intervenir a favor d'Espanya. "Jo he estat com vos — diu Buré dirigint-se a Emile Roche—, no intervencionista, però evidentment a condició que el no intervencionisme no hagués estat unilateral. Actualment, i des de fa molt temps, Franco hauria perdut la part si no hagués estat recolzat per Hitler que li ha donat les armes i per Mussolini que li ha proporcionat els soldats; si Franco avançés avançés, la seva victòria seria una victòria de la Roma-Berlín, una victòria que posaria en perill el nostre imperi africà".

Pierre Dominique, en l'esmentat diari "La République", publica també un article en el qual tracta de l'actitud de Portugal, país que — diu — cada dia s'acosta més a Anglaterra i França.

La conclusió del seu article és en què estava fíat. "Tant a Lisboa

com per tot Portugal, s'ha comprès que Portugal, a la fi ha vist el perill que el Govern republicà no era dominat ni molt menys pels Soviets, contra el que s'ha dit, i que fins a cert punt la batalla és lliure entre els homes que respecten les llibertats dels bascos i dels catalans i, per consegüent, els que desitgen viure en pau amb Portugal, i els homes que animals d'un esperit totalitari, que és dir esperit unitari, somnen amb una llibertat sobre la qual dominarien amb reconeixement d'Alemanya i d'Itàlia i per mitjans germanofiliats." Per això — afegeix Dominique en el seu article — és que Portugal s'orienta novament vers Anglaterra i França en l'instint precs que en el territori de Franco els gal·les i navarreses, que com els catalans, són la gent que refugia, es demanen insistentment si és que no es lluita ja contra els seus propis interessos.

Paris, 2.—L'òrgan que fou francès, "L'Époque", reafirma els seus temors relatius a un triomf de Franco, que "seria un triomf de Hitler i Mussolini contra França".

"El problema de la Mediterrània —diu un editorial de "Paris-Soir"—no és tan senzill, i una de les seves derivacions, vulguis o no, és el problema espanyol. A Espanya, actualment, la lluita segueix indecisa. Evidentment, Franco esperava una altra cosa d'aquesta "gran ofensiva", en honor de la qual rebujà la treva de Nadal. Sebs dubte Mussolini esperava també quelcom millor. La situació militar actual pot ésser que canviï un xic el to de les converses que s'obriran a Roma entre Mussolini i Chamberlain. Si Mussolini ha perdut les seves il·lusions; si té la consciència d'un cert causament que es manifesta en el poble italià, es pot esperar que surti de les converses una liquidació del conflicte espanyol, que tots desitgem. França ho desitja més que ningú. Però és ben clar que si aquest problema i els altres han d'ésser discutits, França i Itàlia ha de parlar entre elles, això no pot ésser mentre Itàlia no es retiri d'Espanya i de les Balears. La pau a Espanya s'ha de fer entre els espanyols." — A. E.

LA MULTITUD ACLAMA EL SR. PRIETO A VALPARAISO

Valparaiso, 2.—L'arribada de l'ex-ministre senyor Indalecio Prieto en aquesta ciutat, ha constituït una gran manifestació d'afecte i admiració envers Espanya. La multitud, aplegada per tal de rebre la delegació espanyola, ha aclamat la República, l'Exèrcit Popular i el Govern d'Unió Nacional.

En un acte organitzat per la colònia espanyola, contestant a la salutació que li han adreçat els membres més destacats de la colònia espanyola de Valparaiso i dels partits, Prieto ha pronunciat un vibrant discurs que ha causat gran emoció a la gernació que no ha deixat d'ovacionar-lo constantment.

En una recap a de cabals per a ajudar Espanya i els infants espanyols, han estat recollits 85.336 pesos. — A. E.

DARRERA HORA

El viatge de M. Daladier a Còrsega i Tunis

Els discursos del cap del Govern francès a Ajaccio i Bastia són un seriós advertiment a Itàlia

Ajaccio, 2.—Després de la recepció celebrada al Palau de la Prefectura, el senyor Daladier i el seu seguit s'han dirigit a l'Ajuntament, enmig de les constants ovacions de la multitud, que omplia totalment els carrers.

El senyor Fabiani, alcalde interí, ha pronunciat un discurs de benveïda, en nom de l'Ajuntament d'Ajaccio.

El President del Consell ha contestat amb una vibrant alocució, intercalant una constantment plens aplaudiments.

En síntesi, el senyor Daladier ha dit:

"En anar a portar la salutació de França al seu Imperi, no podia deixar de fer acte de presència en la vostra illa, que es troba en plena ruta de la Mediterrània, en un moment que les rutes d'aquesta mar són cada vegada més rutes de la iniciativa i de la valentia de França; en la vostra illa que constitueix un lligam natural entre la metròpoli i l'Àfrica del Nord. Us agraim que conserveu les vostres tradicions per quant els caràcters regionals reforcen la unitat de França.

França no té necessitat d'ésser agressiva ni amenaçadora. Existeix primerament en els cors i en les ànimes. No té necessitat d'algar a veu. França necessita ésser forta, i ho és. Urgentment: França ho és. Així és el que he de dir-vos a vosaltres, que sou un poble de marins i de soldats. Quan l'esquadra doni la volta a l'illa, jo voldria que cada pastor i cada pescador, en veure-la passar, tornés a casa seva amb la seguretat del qui sap segur. Que aquesta esquadra sigui l'imatge de la força francesa i que la considerem com a manifestació de l'afecte vigilant que França sent per vosaltres, és el que desitjo".

Seguidament el senyor Daladier s'ha dirigit al moll, on enmig d'ininterrompudes ovacions ha pujat a bord de la llanxa que l'ha traslladat novament al "Foch". Pocs moments després l'esquadra ha sortit del port d'Ajaccio en direcció a Bastia. — Fabra.

La multitud esclata en una gran ovació, que interromp durant molta estona l'orador. Després, el President continua:

"Valga a continuar el meu camí cap a l'Àfrica del Nord, que forma part de França, perquè és la base més sòlida en què reposa l'edifici de tot l'imperi colonial francès. Hi portaré la salutació de Còrsega i de tot França. Serem lliures perquè el destí de França és preferir la mort a la servitud".

La multitud entona "La Marseillesa" i aclama ininterrompudament el senyor Daladier, i acompanya el President fins a l'embarcador. Mentre el senyor Daladier pujava a bord del "Foch", es renovaven constantment les ovacions. — Fabra.

AVUI ES REUNEIX EL CONGRES FEDERAL DELS ESTATS UNITS

Demà Mr. Roosevelt dirigirà un important missatge a les dues Cambres

Washington, 2.—Demà al migdia s'obrirà la 76 legislatura del Congrés nord-americà.

El dimarts, dia 4, Roosevelt dirigirà un missatge a totes dues Cambres reunides conjuntament, missatge esperat amb impaciència per tot el país.

Així que ha desfilat la multitud, ha tancat els cordons del servei d'ordre i s'ha congregat al voltant del President del Consell donant visques a França. Enmig d'aquesta indescriptible manifestació d'entusiasme, el senyor Daladier ha tornat al port, on ha embarcat a les 5 hores a bord del "Foch" per a continuar el seu viatge cap a Tunis. — Fabra.

Bastia, 2.—La cerimònia de dipositar el senyor Daladier una corona de l'orer en el monument dels morts a la gran guerra, ha estat d'extraordinària emoció.

Després de dipositar la corona, el senyor Daladier s'ha inclinat davant del monument, mentre la densa multitud prestat observava un minut de silenci i les bandes de música interpretaven una marxa fúnebre.

Després, el president de les organitzacions de la població civil espanyola

Londres, 2.—L'exposició del célebre quadre de Picasso "Guernica" ha obtingut un gran èxit al centre de Londres. El comandant Attlee inaugurarà a l'Eastend una nova exposició.

Attlee pronunciarà un discurs per destacar que "a pesar de la seva gran superioritat material Franco no pot vèncer els homes espanyols. Per això Franco es veia mantant les dones i els infants. Altament, els queviures arriben i arribaran als espanyols. Darrera de les ambicions italianes a Espanya, hi ha l'esperit comú del feixisme, que vol destruir arreu del món la llibertat individual". Altres esperen que en l'any actual pugui canviar la situació i premiar l'heroica resistència del poble espanyol.

També pronunciarà un discurs el pare Grosier, dient que la seva qüestió de cristia el posava al costat del pobre espanyol contra el feixisme, que lluita contra l'Església. També agraït els sacerdots facciosos que ajuden Franco. — A. E.

La subscripció de Mme. Tabouis

Paris, 2.—La subscripció patrocinada per la senyora Tabouis a "L'Œuvre", ha superat ja la quantitat de 300.000 francs. — A. E.

L'ajut internacional a la nostra causa

El President Roosevelt es proposa recollir mig milió de dòlars per adquirir 600.000 "barrils" de farina amb destinació a la població civil espanyola

Washington, 1.—Els periòdics publiquen avui una carta que el President Roosevelt dirigeix a George MacDonalld, al qual ofereix la presidència del Comitè que, format per deu prominents nord-americans, està encarregat de reunir un fons de mig milió de dòlars per a l'adquisició de 600.000 barrils de farina nord-americana destinada a la població civil espanyola.

El dia 4 s'embarcarà cap a la península Mr. Howard Kercheur, membre de la Societat d'Amics d'Espanya, que ha estat nomenat director del Comitè a Espanya.—Fehus.

Paris, 2.—Els artistes espanyols de París han creat un fons "Picasso" a favor dels infants espanyols, demanant als artistes de tot el món que participin en aquesta obra. El fons "Picasso" ha estat creat per Mateu Hernández, Joan Muro, Aureli Arteta, Joaquim Sunyer, Robert Valbuena, Francisco Borel, Artur Souto, Crèixams, Manuel Humbert, Emili Grau Sala, Ricard Arce, Ismael de la Serna, Honoré Gondoy, Lluís Fernández, Xavier Bueno, Hernand Vinyer, Juli Tallarech, Joaquim Peinado, Lluís Bernal, Juli González, Oscar Domínguez, Múrias Vives, Francesc Matias, Joaquim Mingorant, etc.—A. E.

Paris, 2.—Els artistes espanyols de París han creat un fons "Picasso" a favor dels infants espanyols, demanant als artistes de tot el món que participin en aquesta obra. El fons "Picasso" ha estat creat per Mateu Hernández, Joan Muro, Aureli Arteta, Joaquim Sunyer, Robert Valbuena, Francisco Borel, Artur Souto, Crèixams, Manuel Humbert, Emili Grau Sala, Ricard Arce, Ismael de la Serna, Honoré Gondoy, Lluís Fernández, Xavier Bueno, Hernand Vinyer, Juli Tallarech, Joaquim Peinado, Lluís Bernal, Juli González, Oscar Domínguez, Múrias Vives, Francesc Matias, Joaquim Mingorant, etc.—A. E.

Paris, 2.—Els artistes espanyols de París han creat un fons "Picasso" a favor dels infants espanyols, demanant als artistes de tot el món que participin en aquesta obra. El fons "Picasso" ha estat creat per Mateu Hernández, Joan Muro, Aureli Arteta, Joaquim Sunyer, Robert Valbuena, Francisco Borel, Artur Souto, Crèixams, Manuel Humbert, Emili Grau Sala, Ricard Arce, Ismael de la Serna, Honoré Gondoy, Lluís Fernández, Xavier Bueno, Hernand Vinyer, Juli Tallarech, Joaquim Peinado, Lluís Bernal, Juli González, Oscar Domínguez, Múrias Vives, Francesc Matias, Joaquim Mingorant, etc.—A. E.

Paris, 2.—Els artistes espanyols de París han creat un fons "Picasso" a favor dels infants espanyols, demanant als artistes de tot el món que participin en aquesta obra. El fons "Picasso" ha estat creat per Mateu Hernández, Joan Muro, Aureli Arteta, Joaquim Sunyer, Robert Valbuena, Francisco Borel, Artur Souto, Crèixams, Manuel Humbert, Emili Grau Sala, Ricard Arce, Ismael de la Serna, Honoré Gondoy, Lluís Fernández, Xavier Bueno, Hernand Vinyer, Juli Tallarech, Joaquim Peinado, Lluís Bernal, Juli González, Oscar Domínguez, Múrias Vives, Francesc Matias, Joaquim Mingorant, etc.—A. E.

Paris, 2.—Els artistes espanyols de París han creat un fons "Picasso" a favor dels infants espanyols, demanant als artistes de tot el món que participin en aquesta obra. El fons "Picasso" ha estat creat per Mateu Hernández, Joan Muro, Aureli Arteta, Joaquim Sunyer, Robert Valbuena, Francisco Borel, Artur Souto, Crèixams, Manuel Humbert, Emili Grau Sala, Ricard Arce, Ismael de la Serna, Honoré Gondoy, Lluís Fernández, Xavier Bueno, Hernand Vinyer, Juli Tallarech, Joaquim Peinado, Lluís Bernal, Juli González, Oscar Domínguez, Múrias Vives, Francesc Matias, Joaquim Mingorant, etc.—A. E.

Paris, 2.—Els artistes espanyols de París han creat un fons "Picasso" a favor dels infants espanyols, demanant als artistes de tot el món que participin en aquesta obra. El fons "Picasso" ha estat creat per Mateu Hernández, Joan Muro, Aureli Arteta, Joaquim Sunyer, Robert Valbuena, Francisco Borel, Artur Souto, Crèixams, Manuel Humbert, Emili Grau Sala, Ricard Arce, Ismael de la Serna, Honoré Gondoy, Lluís Fernández, Xavier Bueno, Hernand Vinyer, Juli Tallarech, Joaquim Peinado, Lluís Bernal, Juli González, Oscar Domínguez, Múrias Vives, Francesc Matias, Joaquim Mingorant, etc.—A. E.